

[Jørgen Jørgensen (Leire).]

C. O. Pedersen eller hans Partifæller. Det er nu en Gang ikke nok, at man ved hvert eneste Lovforslag, der fremlægges, staar op og kritiserer de store Udgifter, der følger med, men aldrig selv overfor Offentligheden tør vedgaa, hvad man agter at foreslaa paa disse Omraader. Derfor henstiller jeg til Venstre, der nu ikke har saglige Indvendinger at gøre, men ene og alene kritiserer de foreslaaede Udgifter, ogsaa efter at vi har tilbudt Forhandling paa Grundlag af de ændrede Konjunkturer, om det ønsker at være med til en Forhandling paa Grundlag af de Udgifter, vi i Øjeblikket har til Sociallovgivning, eller det kun er Trangen til at kritiserer alt, hvad der kommer fra Regeringen, der ogsaa giver sig Udslag i den ærede Ordførers Tale i Dag.

Jeg skal tilsige mit Partis Villighed til at fortsætte med den Forhandling, der har været ført gennem 2 Aar, og det er mit Haab, baade af Hensyn til Kommunernes Økonomi og til den sociale Lovgivnings hele Omdømme i Befolkningen, at denne Forhandling maa resultere i, at vi i denne Vinter kan gennemføre de foreslaaede Sociallove, væsentlig som de foreligger til Behandling nu.

Geert-Jørgensen: Da disse Forslag første Gang var til Behandling i Rigsdagen, fik de gennem en flere Dages Behandling en saa grundig Undersøgelse, baade med Hensyn til Tilslutning og Kritik, at der ikke kan være noget nyt at sige for Øjeblikket. Vi fra vor Side agter heller ikke at forlænge denne Forhandling i dette høje Ting, men vi henviser til vore Udtalelser fra 1930—31 — Sp. 2679—2698. Jeg skal blot tilføje, at for at vi skal kunne stemme for Forslaget, maa mange Ting i det slettes og andre rettes, og naar nu Forslaget gaar til Behandling i Udvalg, forbeholder vi os vor Stilling, indtil vi ser, hvilken Skikkelse det har faaet, naar det kommer ud af Udvalget.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere, fordi de ikke har benyttet Lejligheden til at begynde en Diskussion igen om alle de forskellige Spørgsmaal, der indeholdes i Socialreformen, selv om jeg ganske vist nok kunde have ønsket, at de Bemærkninger, der faldt fra en enkelt Side, havde vedrørt Socialreformen og ikke alene havde indskrænket sig til nogle rent politiske Betragtninger, der laa paa Siden af denne Reform — jeg sigter hermed til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Jeg hørte jo nok, at den ærede

Ordfører for de Radikale glædede — eller bedrøvede mig ved at sige, at den nævnte Tale af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kun var et Udtryk for Venstres Trang til at kritisere alt, hvad der kommer fra Regeringen. Jeg synes, den ærede Ordfører for det radikale Parti her brugte alt for stærke Udtryk. Kan man i Virkeligheden sige, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremsatte, var en Kritik af Socialreformen? Nej, det synes jeg ikke. Jeg vil dog værge mig imod, at det udadtil eller nogetsteds betragtes som noget, der blot tilnærmelsesvis kan sammenlignes med en Kritik af noget saa sagligt gennemarbejdet som Socialreformen. For saa vidt beklager jeg altsaa at maatte tage Afstand fra den ærede Ordfører for det radikale Parti.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen begyndte med at paapege, hvilke Ændringer der var sket med Hensyn til de økonomiske Forhold her i Landet, og udtalte, at Regeringen ser lyst paa Tilværelsen, det synes, som om der for Regeringen ingen Grænser er for, hvad Erhvervslevet kan bære. Jeg har ikke noget Mandat til at udtale mig om den samlede Regerings Syn paa Tilværelsen eller om dens Opfattelse af, hvad Erhvervslevet kan bære; jeg skal derfor holde mig til det Omraade, der her er under Debat: den offentlige Forsorg. Her er der ikke udvist nogen Art af Letsindighed. Efter min Opfattelse — og den ærede Ordfører for Venstre skal have meget svært ved at gen-drive den — vil i det lange Løb den her foreslaaede Ordning blive betydelig billigere, end hvis vi fortsætter ad den Vej, vi vakler fremad i Øjeblikket, hvor Hjelpekasserne og Fattigvæsenet slaas om at undgaa at komme til at hjælpe selv i Tilfælde, hvor der er grundlovs-mæssige Krav paa Hjælp, hvor Udgifterne til det egentlige Fattigvæsen stiger Dag for Dag. Jeg tror, at det ærede Venstreparti snart kommer til at ændre sin Opfattelse. I gamle Dage havde Venstre jo altid den Tro, at den alldyrreste Form for Forsorg var Fattigvæsenet. Hvis det ærede Parti ikke vil ændre sin Politik, kommer det til at ændre sin Opfattelse til, at den billigste Form for offentlig Forsørgelse er Fattigvæsenet, for den Politik, det ærede Parti fører, har i den sidste Tid drevet flere og flere over paa Fattigvæsenet og gør det Dag for Dag. Det er ikke min Mening at anmode om, at man af den Grund skal lade være at angribe Hjelpekasserne, som man har gjort ved Arbejdsløshedsloven, men det er min Mening at anmode om, at man saa til Gen-gæld skaffer lidt Orden i Systemet, og det